

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 สถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีขั้นตอนและสรุปผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะการวิจัย

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ผลการวิจัยพบว่า

5.1.1.1 แนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 คือ ให้นักเรียนฝึกฟังบทสนทนาและพูดบ่อยๆ โดยให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารกันในชั้นเรียนระหว่างเพื่อนกับเพื่อน จะทำให้นักเรียนเกิดทักษะในการฟังและมีความมั่นใจกล้าพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น ยิ่งไปกว่านั้นการได้ลงมือปฏิบัติได้เผชิญกับสถานการณ์จริงจะกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นที่อยากจะเรียนรู้ ฉะนั้นครูผู้สอนควรมีการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นสากล สนุก นักเรียนมีความสุขในการเรียน ซึ่งการจัดกิจกรรมโดยใช้สถานการณ์จำลองสามารถตอบโจทย์ของนักเรียนได้ และเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพจะต้องมีการวัดและประเมินผลที่ได้มาตรฐานซึ่งอาจใช้เกณฑ์กำหนดโดยครูผู้สอนเป็นผู้ประเมิน หรือใช้วิธีแบบเพื่อนประเมินเพื่อนก็ได้เช่นกันเพื่อฝึกให้นักเรียนเกิดกระบวนการวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล

5.1.1.2 กิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 10 กิจกรรม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.81$ และ $S.D. = 0.04$) และมีประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรม (E_1/E_2) เท่ากับ 76.64/75.48

5.1.1.3 นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ หลังการจัดกิจกรรม สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.1.1.4 นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ มีความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$, $S.D. = 0.03$)

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการดำเนินการวิจัยนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 สถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ มีข้อค้นพบดังต่อไปนี้

5.2.1 ทักษะสำคัญของภาษาอังกฤษที่จะทำให้ นักเรียนเกิดการพัฒนามากที่สุด คือ ทักษะ การฟังและการพูด ซึ่งการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยในปัจจุบันควรมีการออกแบบ กิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นสากล สนุก นักเรียนมีความสุขในการเรียน เน้นให้นักเรียนฝึกฝน บ่อยๆ ซ้ำๆ ให้ภาษาอังกฤษเป็นชีวิตประจำวันของตนเองจะทำให้ นักเรียนเกิดความมั่นใจในตนเอง และกล้าแสดงออก เพื่อนำความรู้ที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ชีวิตประจำวันได้ซึ่งแนวทางที่เหมาะสมในการ พัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 คือ ให้นักเรียนฝึกพูดบ่อยๆ โดยให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารกันในห้อง เรียนระหว่างเพื่อนกับเพื่อน จะทำให้นักเรียนมีความมั่นใจกล้าพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น และหากมี สถานการณ์สมมติเรื่องราวต่างๆ การให้นักเรียนเผชิญกับสถานการณ์จริงโดยการจำลองสถานการณ์ เพื่อฝึกทักษะ กระบวนการคิดการสื่อสารและการตัดสินใจ หากนักเรียนได้ลองฝึกปฏิบัติจริงจากการ เผชิญกับสถานการณ์ที่จำลองขึ้นจะยิ่งทำให้เข้าใจในบทบาทรวมถึงความหมายของคำศัพท์มากยิ่งขึ้น ส่วนการวัดและประเมินผลนอกจากครูจะเป็นผู้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแล้ว จะต้องเปิดโอกาสให้ นักเรียนให้คะแนนเพื่อนด้วย เพื่อเป็นการฝึกให้นักเรียนวิเคราะห์อย่างมีเหตุและผล สอดคล้องกับ แนวคิดของสุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532, น. 58-60 อ้างถึงใน ประสพสุข ฤทธิเดช 2559, น. 154 -156) ได้เสนอแนวทางในการพัฒนาทักษะการพูดให้กับนักเรียน ดังนี้ 1) สร้างความเคยชิน เมื่อครู เข้าชั้นเรียนทุกครั้งควรเริ่มต้นด้วยการทักทายเป็นภาษาง่ายๆ หรือทบทวนเรื่องที่เรียนไปแล้ว หรือ อาจจะสนทนาในเรื่องทั่วไป ไปได้ 2) สร้างความสนุกสนานเพลิดเพลิน ธรรมชาติของนักเรียนทั่วไป ชอบการเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลง ดังนั้น การที่ครูเข้าในชั้นเรียนแล้วแจกใบความรู้หรือเขียน เนื้อหาบนกระดาน แล้วฝึกให้นักเรียนออกเสียงหลายๆ รอบเป็นเวลานาน วิธีนี้อาจจะทำให้ นักเรียน จำถ้อยคำ รูปประโยคได้ดี แต่ค่อนข้างจะเป็นแบบนกแก้วนกขุนทองเพราะเด็กไม่เกิดความประทับใจ ครูควรรู้จักออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดึงดูดความสนใจและเหมาะสมกับผู้เรียน เช่น ใช้เกม ใช้เพลงต่างๆ เพื่อสร้างบรรยากาศในห้องเรียน หรือสร้างสถานการณ์และบทบาทสมมติ เป็นต้น 3) สร้างความถูกต้องแม่นยำ มีความรู้ความเข้าใจเรื่องไวยากรณ์ กฎเกณฑ์ทางภาษาเป็นอย่างดี รู้จัก วิธีการออกเสียงและสำเนียงที่ถูกต้อง มีความรู้เรื่องคำศัพท์และนำภาษาไปใช้ให้เกิดประโยชน์ 4) สร้างบรรยากาศ ครูจะต้องรู้จักสร้างบรรยากาศให้นักเรียนคุ้นเคยกับภาษา เมื่อเริ่มการเข้าชั้น เรียนครูควรมีการทักทาย คุยเรื่องกิจวัตรประจำวันทั่วไป และประโยคคำถามภาษาต่างๆตลอดเวลาที่

กำลังสอน การใช้เกมอุปกรณ์การสอนและเพลงต่างๆจะกระตุ้นให้นักเรียนสนใจมีการเคลื่อนไหว มีความกระตือรือร้นที่จะพูดโดยไม่ต้องให้ครูบังคับ 5. สร้างความมั่นใจ ครูจะต้องสร้างความมั่นใจให้เกิดในตัวนักเรียนนับตั้งแต่ก้าวแรกที่เข้าชั้นเรียนด้วยบุคลิกภาพ ท่าทาง และน้ำเสียงที่น่าเชื่อถือและศรัทธา และสอดคล้องกับฮาซาน Hasan (2000, p.140) อธิบายว่า การฟังเป็นความสามารถที่ผู้ฟังเดาความหมายของผู้พูดได้ โดยการจับใจความสำคัญ บันทึกข้อความที่น่าสนใจ รวมถึงการวิเคราะห์บุคลิกลักษณะต่างๆ เช่น น้ำเสียง สีหน้า ท่าทางของผู้พูดด้วย ซึ่งแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ คือ การจัดกิจกรรมโดยใช้สถานการณ์จำลอง

5.2.2 ผลการพัฒนากิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ใช้กิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 10 กิจกรรม ได้แก่ 1) เรื่อง Attending Business Meeting 2) เรื่อง Applying for a Job 3) เรื่อง Telephoning 4) เรื่อง Making an Appointment 5) เรื่อง Banking 6) เรื่อง Talking About Travel 7) เรื่อง Holidays 8) เรื่อง Wish 9) เรื่อง Countries and Nationalities 10) เรื่อง Natural Disasters จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พิจารณาความเหมาะสม ผลการพิจารณาภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$ และ S.D. = 0.47) และผลการหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (E_1) เท่ากับ 76.64 ประสิทธิภาพ (E_2) เท่ากับ 75.48 สูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้ ที่ผลเป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ โดยผ่านขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพและปรับปรุงแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ และได้ผ่านการทดลองใช้กับนักเรียนในระดับเดียวกัน เพื่อหาความเหมาะสมของเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดการประเมินผล ก่อนนำมาใช้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายให้ได้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 โดยนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอน ให้นักเรียนเผชิญกับสถานการณ์จริงโดยการจำลองสถานการณ์ เพื่อฝึกทักษะ กระบวนการคิดการสื่อสารและการตัดสินใจ ทำให้เข้าใจในบทบาทรวมถึงความหมายของคำศัพท์มากยิ่งขึ้น นอกจากนั้นก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีการประเมินทักษะทั้งการฟังและการพูดรวมถึงการประเมินทักษะย่อยในแต่ละแผน ส่งผลให้นักเรียนมีการพัฒนาศักยภาพทางความคิดและความสามารถในทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ สิรินทร จุฑามณีพงษ์ (2556) ได้เปรียบเทียบทักษะการฟัง การพูด และความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้สถานการณ์จำลองกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีปัญหา ผลการศึกษาพบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองและแผนการจัดกิจกรรม มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.16/82.88 และ 84.78/82.17 ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด สอดคล้องกับอุดมลักษณ์ เนตรโกศล (2556) ได้ศึกษาผลของการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษโดยใช้

วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.63/78.42 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนด และสอดคล้องกับ สุธาวัลย์ จันทร์เรือง (2559) การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้การฟัง การพูดภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีไวทือตสกี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษา พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้การฟังการพูดภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 75.63/77.78 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75

5.2.3 ผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลัง การจัดกิจกรรม สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เป็นเพราะ กิจกรรมโดยใช้สถานการณ์จำลองสามารถพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยทักษะ การฟัง พบว่า ผลการพัฒนาหลังจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนจัดกิจกรรม ($\bar{X} = 12.86$, S.D.= 1.30) และ ทักษะการพูด พบว่า ผลการพัฒนาหลังจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนจัดกิจกรรม ($\bar{X} = 14.31$, S.D.= 1.17) สอดคล้องกับ อุดมลักษณ์ เนตรโกศล (2556) ได้ศึกษาผลของการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง และพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ 63.31 โดยผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ สิรินทร จุฑามณีพงษ์ (2556) ได้เปรียบเทียบทักษะการฟัง การพูด และความวิตกกังวลในการเรียน ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้สถานการณ์ จำลองกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีพุทปัญญา ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่ไ้ รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งสองแบบ มีทักษะการฟัง และการพูด สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.01 และสอดคล้องกับธีระศักดิ์ สินชัย (2559) ได้ศึกษาผลการพัฒนาทักษะ การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นวิธีการ สอนแบบทมิคูเดี่ยว ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้น วิธีการสอนแบบ ทิม คู เดี่ยว มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่าก่อน การทดลอง โดยนักเรียนมีการ พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

5.2.4 นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ มีความ พึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมโดยใช้สถานการณ์ จำลองนั้น เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องที่มีความสัมพันธ์ซับซ้อนได้อย่างเข้าใจ เกิดความ เข้าใจ เนื่องจากได้มีประสบการณ์ที่เห็นประจักษ์ชัดด้วยนักเรียนเอง มีส่วนร่วมในการเรียนรู้สูงมาก มีความสนุกสนาน นอกจากนั้นนักเรียนยังมีโอกาสได้ฝึกทักษะกระบวนการต่างๆ จำนวนมาก เช่น

กระบวนการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น กระบวนการสื่อสาร การแสดงออก กระบวนการตัดสินใจ กระบวนการแก้ปัญหา และกระบวนการคิด ซึ่งความสอดคล้องกับ ธีระศักดิ์ สิ้นชัย (2559) ได้ศึกษาผลการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นวิธีการสอนแบบทีมคู่เดียว พบว่าความพึงพอใจ โดยรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

5.3.1.1 เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่เป็นการจำลองสถานการณ์จึงอาจทำให้ใช้เวลามาก เพราะต้องใช้เวลาแก่ผู้เล่นในการเล่นและการอภิปราย ฉะนั้นครูควรกำหนดและควบคุมเวลาในแต่ละขั้นตอนให้ชัดเจน

5.3.1.2 เป็นกิจกรรมที่ต้องพึ่งสถานการณ์จำลอง แต่หากไม่มีสถานการณ์จำลองที่ตรงกับวัตถุประสงค์หรือความต้องการ ผู้สอนต้องสร้างขึ้นเอง และจะต้องเป็นสถานการณ์ที่สอดคล้องกับสาขาวิชาที่นักเรียนกำลังศึกษาอยู่ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์มากยิ่งขึ้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้นี้ไปประยุกต์ใช้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ เพื่อพัฒนาทักษะด้านต่างๆ ของนักเรียนต่อไป

5.3.2.2 ควรมีการนำกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษนี้ ไปใช้ในการพัฒนาทักษะด้านอื่นๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดการพัฒนาครบทั้ง 4 ทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

5.3.2.3 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการจัดกิจกรรมโดยใช้สถานการณ์จำลอง กับกิจกรรมอื่นๆ เพื่อพัฒนาทักษะให้กับนักเรียนได้เรียนรู้กับกิจกรรมที่หลากหลาย